

نگارخانه

احمد رضا احمدی

من حرفی دارم که فقط

شما بچه ها باور می کنید

«نویسنده، شاعر، بازیگر» بایک دوجین رفیق معروف مثل مسعود کیمیایی، عباس کیا رستمی، فرامرز غریبیان، هوشنگ ابتهاج که از ابتدای دهه چهل وارد دنیای ادبی ایران شد حرف هایی زد که باورشان داشت و همه باورهایش را کتاب کرد از کودکان تا بزرگسالان خواندند و با او زندگی کردند، احمد رضا با آن روح لطیف، بی هیچ شکی شاعر شعمدانی هاست کسی که در میانه یک زندگی سخت و طاقت فرسا حتی در زمانی که فقر او را احاطه کرده بود همچنان می نوشت.

در نامه او به پرویز دواپی آمده: آن روزهای پس از بیمارستان گناه من این بود که فقر مرا احاطه کرده بود نفس کمک نمی کرد و من جوایز بین المللی نبرده بودم که بر سینه مدال کم و در مهمانی های «آشپزان بدون گوشت» شرکت کم.

در همه این ۵۰ سال عمر بیدار بودم و این بیداری مداوم حسادت برای دیگران آفرید. آن شب دانستم که پيله ی تنهای ام را باید تنگ تر کم. این نخستین پيله ای در جهان است که سه نفر در داخل آن زندگی می کنند: من، شهره و ماهور پایان اردیبهشت آغاز ۸۳ سالگی عالیجناب احمدی است کسی که می دانست حرف هایی دارد که فقط بچه ها باور می کنند.